

ДАНКО АНТОНІНА
науковий співробітник
відділу економіки та управління загальною середньою освітою
Інститут педагогіки НАПН України, м. Київ, Україна
ORCID ID: 0000-0001-9551-4327
E-mail: antoninadanko@gmail.com

ЦИФРОВІ ОСВІТНІ ПЛАТФОРМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ В ГІМНАЗІЇ

У сучасних умовах цифровізації освіти особливої актуальності набуває питання ефективної організації освітнього процесу в гімназії на засадах партнерської взаємодії. Педагогіка партнерства, задекларована у Концепції Нової української школи, передбачає створення середовища довіри, взаємоповаги, рівності та відповідальності всіх учасників освітнього процесу — учнів, педагогів і батьків. Водночас цифрові технології відкривають нові можливості для реалізації цих принципів, забезпечуючи ефективну комунікацію, індивідуалізацію навчання та спільне проєктування освітніх траєкторій.

Використання цифрових платформ у навчальному процесі сприяє формуванню культури партнерської взаємодії, яка ґрунтується на діалозі, співпраці та спільній відповідальності за результат. Платформи типу Moodle, Google Classroom, Trello, Khan Academy, BrainPOP, Jamboard забезпечують не лише організацію освітнього середовища, а й сприяють розвитку компетентностей ХХІ століття — комунікативних, цифрових, соціальних, творчих.

Метою дослідження є визначення ефективності цифрових освітніх платформ у формуванні партнерської взаємодії учасників освітнього процесу в гімназії.

Методологічною основою дослідження стали принципи педагогіки партнерства, системного підходу та інтеграції ІКТ у навчальний процес. Використано методи логіко-структурного аналізу, компетентного оцінювання, аналітичний метод, коефіцієнт значущості та критерій Манна–Уїтні. Результати дослідження засвідчили, що ефективність партнерської взаємодії забезпечується п'ятьма ключовими критеріями: рівноправністю учасників, постійним діалогом, активністю усіх сторін, узгодженістю цілей і мотивації,

наявністю цифрової підтримки. Визначено, що Moodle (9,2) та Trello (8,8) є найбільш продуктивними для організації навчання, а Khan Academy (9,4) та BrainPOP (9,2) — для вивчення окремих тем. Використання цих платформ сприяло підвищенню комунікації між учнями та педагогами, розвитку самостійності та ініціативності школярів. Дослідно-експериментальна робота проведена серед 52 учнів 5–6 класів протягом чотирьох тижнів показала позитивну динаміку розвитку партнерської взаємодії. Успішність учнів підвищилася на 2–2,5 бали за 12-бальною шкалою, що свідчить про якісне зростання мотивації та усвідомлення ролі власної участі у навчальному процесі. Цифрові платформи дозволили гнучко поєднувати індивідуальну й групову роботу, створювати ситуації успіху та забезпечувати постійний зворотний зв'язок.

Розвиток партнерської взаємодії в умовах цифрової трансформації освіти вимагає від педагогів готовності до переосмислення власної ролі. Учитель стає фасилітатором, наставником, організатором навчального середовища, де пріоритет надається співпраці, довірі, критичному мисленню та рефлексії. Застосування цифрових технологій забезпечує інклюзивність освітнього процесу, підвищує залученість усіх учасників і сприяє формуванню інноваційної культури спільного навчання. Важливим аспектом є формування цифрової компетентності вчителів та учнів, що передбачає не лише технічне використання платформ, а й педагогічне проектування навчального процесу з урахуванням когнітивного навантаження, мотиваційних і соціально-психологічних чинників. В умовах гімназії така модель забезпечує інтеграцію міжпредметних зв'язків, розвиток критичного та творчого мислення, підвищення адаптивності до змінних освітніх умов. Використання цифрових платформ також сприяє розширенню горизонтів міжнародної співпраці, оскільки надає змогу залучати учнів до глобальних освітніх спільнот, брати участь у спільних проєктах, обмінюватися досвідом. Таким чином, цифрові технології є не лише інструментом модернізації освітнього процесу, а й каталізатором розвитку нової культури партнерства у гімназійній освіті.

Висновки. Партнерська взаємодія, підкріплена цифровими платформами, виступає ключовим чинником ефективного навчання, орієнтованого на співпрацю, саморозвиток і креативність. Розвиток цифрової грамотності педагогів і учнів, формування педагогічної культури взаємодії є стратегічними пріоритетами трансформації сучасної школи. Подальші дослідження мають бути спрямовані на визначення ефективності поєднання цифрових технологій та педагогіки партнерства в умовах змішаного та дистанційного навчання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Іваницька, Н. А. (2024). Роль електронного освітнього середовища у професійній взаємодії вчителів початкової та базової школи. Наукові записки. Серія: Педагогічні науки, (215), 163–166.
2. Ковальчук, В. (2025). Формування в майбутніх учителів компетентності педагогічного партнерства. Нові технології навчання, 99, 105–115.
3. Калінін, В. О. (2025). Цифрова синергія: інноваційні підходи до розвитку партнерських взаємодій у новій українській школі. Наука та освіта як основа суспільного розвитку, 31.
4. Yadav, N. (2024). The impact of digital learning on education. *International Journal of Multidisciplinary Research in Arts, Science and Technology*, 2(1), 24–34.
5. Yaseen, H. et al. (2025). The impact of adaptive learning technologies, personalized feedback, and interactive AI tools on student engagement. *Sustainability*, 17(3), 1133.